

מת (באר-שבע) 2224-08-25 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עימאד אבו סבילה (עציר) - VC

מ"ת (באר-שבע) 2224-08-25 - מדינת ישראל - פמ"ד ע"י נ' עימאד אבו סבילה - VC ע"י ואח' מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 2224-08-25
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י
ב"כ עו"ד איתי ביתן
נגד

1. עימאד אבו סבילה (עציר) - VC ע"י
ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור
2. אברהים אבו עאבד (עציר) - VC
3. באסל אבו מדעם (עציר) - VC שניהם ע"י
עו"ד אפרת צרפתי
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[24.08.2025]
כבוד השופטת רחל תורן
החלטה

בפניי בקשה למעצרים של המשיבים 1-3 עד תום ההליכים המשפטיים, שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס להם שורת עבירות בנשק. עובדות כתב האישום:

בהתאם לכתב האישום, בתאריך 12.6.25, החל מהשעה 00:20, שוחח המשיב 2 עם המשיב 1 במטרה לרכוש מהמשיב 1 אקדח גלוק 17 עבור אחר, ובתאריך 7.7.25 מכר לו המשיב 1 אקדח גלוק 17. לאחר מכן, ביום 7.7.25 סמוך לשעה 23:30, נסעו המשיבים 2, 3 ברכב מסוג BYD לז. 76329803 בכביש 310 מכיוון להבים לכיוון רהט, בעודם מובילים ברכב שקית ובה אקדח מסוג גלוק, מודל 5 GEN17, מספר סידורי AGYN992 ומחסנית ריקה. המשיב 2 נהג ברכב והמשיב 3 ישב במושב הנוסע שלצדו. באותה שעה ביצעו שוטרים חסימה על הכביש לכיוון רהט. לאחר שהבחינו המשיבים 2, 3 במחסום המשטרתי, הם השליכו את השקית ובה האקדח והמחסנית אל מחוץ לרכב. מלכתחילה, הוגש כתב אישום רק כנגד המשיבים 2, 3, ולאחר שהמשיב 1 נעצר, הוגש כתב אישום מתוקן נגד השלושה יחדיו.

העבירות שיוחסו למשיבים בכתב אישום הינן אלה:

- למשיב 1 - עבירות בנשק (סחר) לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977,
- למשיב 2 - עבירות בנשק (ניסיון לעסקה אחרת) לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק, ולמשיבים 2, 3 יחדיו - עבירות בנשק (הובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק והסתייעות ברכב לפשע לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.
- ב"כ המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות על ידי המשיבים:

 1. שיחות בין משיבים 1-2 שנקלטו בהאזנות סתר החל מיום 10.06.25 ועד ליום מעצרים של משיבים 2-3 ביום 7.7.25. בשיחות אלו הם נשמעים מגבשים את התנאים לביצוע עסקה פוטנציאלית. כך למשל בשיחה מיום 12.06.25 בשעה 00:20 נשמע משיב 2 מתעניין ברכישת 'מרובע' 17 או 19, והמשיב 1 משיב כי הוא צריך ללכת לחפור ולהוציא אותו, אבל יעשה זאת רק אם הוא, המשיב 2, רציני. המשיב 2 עונה כי הוא רוצה, אך מבקש שיביאו את 'זה' לביתו של האדם המעוניין לרכוש. בשיחה מיום 03.07.25 בשעה 16:43 אומר המשיב 2 למשיב 1 כי 'הוא מדבר על רכב קטן... על מרובע' ובתגובה עונה משיב 1 כי 'יש 17 ויש 19'. המשיב 2 שואל על מה ממליץ המשיב 1, והאחרון מסביר לו כי '17' לוקח יותר כדורים... 19 יותר קצר בגודל'. בשיחה מיום 04.07.25 מודיע המשיב 2 למשיב 1 כי הוא מעוניין ב - '17'. בשיחה מיום 07.07.25, הוא יום המעצר של משיבים 2, 3, בשעה 15:14 המשיב 2 שואל את המשיב 1 מה קורה עם 'המרובע' והוא משיב לו כי יביא לו היום. בשיחה נוספת מאותו יום בשעה 21:43 מעדכן המשיב 1 כי הוא 'מביא משגב ובא', המשיב 2 אומר למשיב 1 כי יגיע אליו בשעה 22:30. בשיחה מאותו היום בשעה 22:52 מעדכן המשיב 1 את המשיב 2 כי הוא נסע לסידור דחוף והשאיר את 'זה' אצל הילד. בתגובה אומר המשיב 2 כי הם רוצים 'לנסוע עליו' והמשיב 1 עונה לו 'הוא עובד 100 אחוז אל תדאג עובד 100'.
 2. בנוסף בהאזנות הסתר נקלטו גם שיחות של המשיב 1 העוסקות בסחר בנשק עם אנשים נוספים. כך לדוגמה בשיחה מיום 15.06.25 בשעה 01:46 נשמע משיב 1 אומר כי הוא 'בשטח חופר להטמין את הרובה'. בשיחה אחרת מיום 08.07.25 בשעה 00:29 משוחח המשיב 1 עם אדם לגבי מחסניות ומורה לו: 'תן לי את המחסניות שאצלך'. בשיחה מיום 11.07.25 בשעה 18:22 נשאל המשיב 1 האם יש לו 'מחסנית של בלגי' ומנהל משא ומתן על המחיר.
 3. פריקת טלפון של המשיב 3 ממנה עולה כי נערכו שיחות וואטסאפ וידאו רבות בינו לבין מספר הטלפון של המשיב 1, לרבות ביום מעצרים של המשיבים 2-3.
 4. מחת"ק - איכון מספר הטלפון של המשיב 2, מלמד כי הטלפון הנייד שלו נמצא באזור יער להב, וזאת בסמוך לשעה שנקבעה עם המשיב 1 כעולה מהאזנות הסתר.
 5. פחות משעה לאחר השיחה האחרונה בין המשיב 1 ל - 2, נעצר הרכב בו נסעו המשיבים 2, 3 במחסום משטרה. ברכבם לא נמצא דבר אולם בחיפוש בשול הדרך, כ-15 מטרים, להערכת אחת השוטרים, מאחורי רכבם של המשיבים 2, 3 נמצאה שקית ובה אקדח חצי אוטומטי גלוק, מודל GEN17 5 ומחסנית ריקה.
 6. מומחה מעבדת נשק רפי סיסו הביע חוות דעתו אודות ההבדלים בין גלוק 19 לגלוק 17, שהם תואמים לדברים שנאמרו בין המשיב 1 למשיב 2 באשר למספר הכדורים בכל אקדח, כאשר המשיב 1 אומר למשיב 2 כי ה-'17' "לוקח יותר כדורים" (מתוך תרגום שיחת האזנת הסתר מיום 03.07.25 בשעה 16:43).
 7. על ידיו, בגדיו ושיערו של המשיב 2 נמצאו שרידי ירי, זאת מבלי שהצליח לתת לממצא זה הסבר בחקירתו.
 8. עוד טענה ב"כ המבקשת כי נגד המשיבים 2, 3 קיימת עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, נוכח הנסיבות ונוכח חזקת המסוכנות הסטטוטורית הנובעת מביצוע עבירות בנשק. עוד ציינה כי בית המשפט העליון שב והדגיש כי נקודת המוצא הינה כי אדם המואשם בעבירות נשק וישנן נגדו ראיות לכאורה, ייעצר מאחורי סורג ובריה, אלא בהתקיימן של נסיבות חריגות והפנתה לפסיקה מתאימה. ב"כ המשיבים התנגדו לבקשה ולהלן טיעוניהם:
 9. לעמדת כלל ב"כ המשיבים, הראיות שמציגה המאשימה הינן נסיבתיות וצירופן אינו מספיק כדי לעמוד ברף הנדרש למעצר עד תום ההליכים, שכן קיימת חולשה ראייתית וכרסום בראיות המאשימה מעצם כך שהנשק נתפס במרחק גדול מרכבם של המשיבים 2, 3, ואין עדות של גורם כלשהו שראה אותם משליכים את הנשק מהרכב. המשיבים כולם כופרים במיוחס להם, השיחות בין המשיבים 1 ל - 2 על 17, ו - 19 אין מלמדות כי דובר בהכרח על נשק מסוג גלוק 17, וגלוק 19, וכי כרסום זה בראיות מצדיק לפחות שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

10. ב"כ המשיב 1 - הוסיף וטען כי לצורך הדיון בבקשה זו הוא מסכים כי הדובר בשיחות הטלפון הוא אכן המשיב 1, אולם פרט לדיבורים, אין ראיה נוספת, וגם הדיבורים אינם קשורים בהכרח לעסקת נשק. על הנשק לא נמצא ממצא פורנזי הקושר אותו לאחד המשיבים, המשיב 1 לא נכח בעסקה וכלל לא היה במקום, בארבעת הימים שקדמו למעצר אין כל שיחה בין המשיבים 1 ל - 2 על 17, ו - 19, היתה שיחה כזו רק ב 3.7.25 וביום 7.7.25 יש שיחות אולם לא מוזכר 17 או 19. השיחה שבה דובר על 17 ו - 19 מיום 12.6.25 מלמדת על עסקה העתידה להתרחש עוד באותו יום או למחרת, כאשר כאן, מייחסים למשיב 1 קשר לעסקה שהתרחשה לכאורה רק ביום 7.7.25 וקשר זה בין השיח ביום 12.6.25 לבין יום התפיסה לא נתמך בראיות, לכן האקדח שנתפס אינו קשור למשיב 1. בשיחה שהתקיימה בין המשיב 1 ל - 2 ביום 7.7.25 בה מדובר על "מרובע" נשמע המשיב 1 מתחמק ממפגש עם המשיב 2 ודאג לעצמו לעיסוק אחר ולכן לא יתכן שאוכן שם כטענת המבקשת, זאת למרות שנשמע מתרברב בעניין העסקה. עוד נטען כי בכל ארבע השיחות האחרונות שהוזנו בין המשיבים 1 ל - 2 לא דובר על כסף או מחיר, ולפי הפסיקה (ת"פ 8868-12-21 מחוזי ים), זהו תנאי להוכחת עסקה בנשק שנעשה באמצעות הודעות וואטסאפ. לא ברור אם המחירים המוזכרים בשיחות וה"קודים" בהם נעשה שימוש מתאימים לעסקת נשק ולא הוצגו ראיות בעניין זה. לסיכום, נטען כי אין בתיק ראיות נסיבתיות חד משמעיות ויש לבחון חלופה, תוך שהפנה לבש"פ 393/20 בו קבע כב' הש' עמית כי 'תחושת בטן חזקה' כנגד מושא הבקשה אינה מספקת, ויש צורך בראיות נסיבתיות חד משמעיות, וכי שקרי נאשם, מקום שיש כאלה, יכולים להתווסף ל"יש" ואינם עומדים לבדם כחיזוק למסד הראייתי.

11. ב"כ המשיבים 2, 3 - הדגישה כי יש לערוך הבחנה בין המשיב 1 לבין המשיבים 2 ל-3 שכן למשיבים 2 ו-3 לא מיוחסת עבירת סחר בנשק - החמורה יותר - אלא עבירת נשיאה והובלת נשק, ולמשיב 2 מיוחסת גם עבירה של ניסיון לעסקה בנשק, להבדיל מעבירה מוגמרת. לעמדתה, אין ראיות כלשהן לעבירת הניסיון לעסקה המיוחסת למשיב 2 תוך שהפנתה לת"פ 8868-12-21 הנ"ל. עוד טענה כי עמדת המבקשת בבקשתה נשענת על פרשנות של היחידה החוקרת לתוכן השיחות, פרשנות שאין לה כל ביסוס. בנוסף, בעוד שביחס למשיב 1 ישנו מזכר בתיק המלמד על זיהוי קולו, אין כך הדבר באשר למשיבים 2-3, אין זיהוי כי קולם נשמע בהאזנות והם מכחישים כי שוחחו עמו כאמור. מכשירי הטלפון הניידים שנתפסו הינם שלהם אמנם, אולם שניהם ציינו כי הם אינם המשתמשים הבלעדיים של הטלפון: המשיב 2 אמר שגם בני המשפחה משתמשים בטלפון והמשיב 3 אמר שהוא עובד בסופר מרקט, וגם אחרים עושים שימוש בטלפון שלו המונח שם. זאת ועוד, הטלפון של המשיב 3 לא אוכן עם הטלפון של המשיב 1, והדבר תמוה שכן המשיב 3 נתפס עם המשיב 2, שמכשיר הטלפון שלו - של המשיב 2 - אוכן בסמוך לטלפון של המשיב 1, ממצא המעלה תהיות לאור זאת שהשניים, המשיבים 2, 3 נעצרו יחדיו. באשר לתמונות הנשק שנמצאו במכשיר הטלפון של המשיב 3 הרי שישנה חוות דעת לפיה חלקן לא צולם באמצעות הטלפון שלו, והוא עצמו טוען שאינו מכיר את התמונות שנמצאו בטלפון שלו ואף הופתע מכך. הנשק עצמו אותר כ-15 מטרים מהמקום בו נעצרו המשיבים 2, 3, ולא ברור כיצד הצליחו להשליכו למרחק כזה, דבר שכלל אינו אפשרי, וכאמור, אין בתיק עד כלשהו שראה את המשיבים משליכים את הנשק מן הרכב. המשיבים 2, 3 היו בנסיעה ולא היו מודעים כלל למחסום המשטרתי ולא זיהו שם שוטרים לכן לא היתה סיבה שיזרקו את הנשק, לו היה שלהם. עוד נטען כי לא נמצא על הנשק DNA של המשיבים 2-3 או טביעות אצבע שלהם. באשר לחוות הדעת של המומחה בעניין שרידי הירי - סברה ב"כ המשיבים כי כתוב שם שלא נמצאו שרידי ירי כפי שנטען על ידי המבקשת. עוד הדגישה שמבדיקת המטרה עלה כי לא נעשה בנשק שנתפס שימוש עברייני מדווח.

באשר לנסיבותיהם האישיות, צוין כי המשיב 2 נשוי ואב לילדים, בת זוגו צפויה ללדת, והוא עצמו בעל נכות רפואית. בנו סובל גם הוא מנכות ושניהם מתקיימים מקצבאות הביטוח הלאומי. באשר למשיב 3 צוין כי הוא נשוי ואב לילדים ואף הוא סובל מבעיות רפואיות ועליו לעבור ניתוח בברך. השניים אינם מקבלים את המענה הרפואי לו הם זקוקים, ובהינתן שמדובר באנשים מכובדים, המקבלים תמיכה מבני משפחה שיכולים לערוב להם בכל תנאי, עתרה לשחרורם ולבחינת חלופת מעצר טובה והדוקה או למעצרים באיזוק אלקטרוני.

דיון והכרעה

12. חומר הראיות שהצטבר כנגד המשיבים נסיבתי ברובו ומסתמך בעיקרו על שיחות טלפון בין המשיבים 1 ו- 2 בהן דובר ב"קודים", על סמיכות הזמנים בין השיחות לבין אירוע מעצרו של המשיבים 2, 3 ועל הימצאות נשק בדומה לזה שעליו דובר בשיחות בין משיב 1 ל- 2 במרחק 15 מטרים מהם. כן נסמכת הבקשה על שרידי הירי שנמצאו על גופו של המשיב 2, והיעדר הסבר מניח את הדעת לכך, על שיחות - שלא ידוע תוכן - בין המשיבים 1, 3, לרבות באותו יום 7.7.25, וכן על איכון הטלפון של המשיב 2 בסמוך לזה של המשיב 1 ביער להב, בערב בו דובר על ביצוע עסקה ב"מרובע", זאת בסמוך למקום בו נעצרו בסמוך לאחר מכן המשיבים 2, 3 ברכבם.
- בעוד שלטענת המבקשת אלה ראיות לכאורה המצדיקות מעצר המשיבים עד תום ההליכים, טוענים באי כוחם כי אין הדבר כך, וכי הראיות הנסיבתיות שנאספו אינן עומדות ברף הנדרש למעצר עד תום ההליכים, ולפחות יש כאן חולשה וכרסום ראיתי המצדיקים חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני.
13. אקדים ואזכיר את ההלכה לפיה ניתן להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים על יסוד קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שראיות אלה בעלות עוצמה המובילה למסקנה כי קיים סיכוי ברור להרשעה (ראו את בש"פ 127/22 מ"י נ' הייב (6.2.22) פסקה 9, וכן בש"פ 4830/18 דרבאס נ' מדינת ישראל (30.07.18)), זאת כאשר המארג הכולל יוצר על פניו מסכת רצופה של ראיות מפלילות שיש בה כדי לבסס הרשעה, ובלבד שהמסקנה המפלילה תגבר בבירור על כל תאוריה עובדתית אחרת. עוד אזכיר כי במקרים חמורים, ובפרט כאשר בעבירות המיוחסות לנאשם טבועה מסוכנות אינהרנטית, תפחת עוצמת הראיות הנדרשת על מנת להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.08.16)).
14. עיון בחומר החקירה מלמד על קיומו של מצבור ראיות היוצר מארג כדלקמן:
- המשיב 1, שיש הסכמה שהוא הדובר בשיחות עם מי שנטען שהוא המשיב 2, נשמע משוחח ביום 12.6.25 עם המשיב 2 על עסקה, כאשר המשיב 2 מתעניין ברכישת "מרובע" 17 או 19 עבור אדם אחר והמשיב 1 אומר למשיב 2 שה- "17" נמצא אצלו. בשיחה נוספת מאותו יום אומר לו המשיב 1 כי כרגע יש לו 17 אבל למחרת יהיה לו 19. בשיחה מיום 1.7.25 מדבר המשיב 1 עם המשיב 2 על עסקה שנושאה "הגדולים" שנמצאים אצל המשיב 1 וכשהמשיב 2 שואל "על כמה" עונה לו המשיב 1 60-65. בשיחה מיום 3.7.25 מדברים השניים על "רכב קטן" "מרובע" 17 ו- 19 והמשיב 1 מסביר לו שה- 17 לוקח יותר כדורים ומבהיר את השוני בין 17 ל- 19, גם בגודל, ואז בשיחה ביום 4.7.25 משיב 2 אומר לו שהוא מעוניין ב- 17. בשיחה זו עונה לו המשיב 1 כי יסדר לו למחר 17 אחד, וכעבור שלושה ימים, ביום 7.7.25 מתקיימות מספר שיחות בין השניים בהן מדובר על "מרובע", והמשיב 1 אומר שיביא לו אותו היום. בשיחה באותו ערב מעדכן המשיב 1 את המשיב 2 שהוא "מביא משגב ובא" ומשיב 2 אומר לו כי יגיע אליו בשעה 22:30. בשעה 22:52 מעדכן אותו משיב 1 כי נסע לסידור כלשהו והשאיר את ה"זה" אצל הילד, המשיב 2 אומר לו כי הם רוצים לנסוע עליו והמשיב 1 עונה לו בהבטחה כי הוא עובד 100%. וכאמור, באותו ערב נתפס אקדח גלוק 17 בסמוך לרכבם של המשיבים 2, 3.

15. מפריקת הטלפון של המשיב 3 עולה כי התקיימו בינו לבין המשיב 1 שיחות וידאו רבות, לרבות ביום 7.7.25, הוא יום מעצרו של המשיבים 2, 3. זאת, בניגוד לגרסתו של המשיב 3 כי הוא והמשיב 1 אינם מכירים. כמו כן במזכר שנערך על ידי רס"מ פייסל אלזיאדנה ביום 14.07.25 מצוין כי נמצאו בטלפון של המשיב 3 שיחות ווטסאפ והודעות מטלפון אחר עם תמונות נשק. תוכן השיחות בין 1 ל - 3 באותו יום אינו ידוע, אך בסמוך לאחר מכן, בערבו של אותו יום בשעה 23:30, לאחר שנפרס מחסום משטרה על כביש 310, בין להבים לרהט, לאחר שהשיחות נקלטות, ולאחר שהשיחות בין 1, ל - 2, מואזנות, כפי שנראה בתיק החקירה, נפרס מחסום משטרה ונעצרים המשיב 2, 3 כאשר במרחק מה מרכבם נמצא דרך פלא אקדח גלוק 17, שיש חו"ד כי הוא יורה ובכוחו להמית. זאת ועוד, הגם שהמשיבים 2, 3 מתכחשים כי הם אלה ששוחחו ממכשירי הטלפון שלהם עם המשיב 1, הרי שבשלב זה של ההליך, כאשר עולה מן הראיות כי אלה מכשירי הטלפון שלהם, די בכך, וכל טענה שעניינה שימוש שנעשה בטלפון גם על ידי אחרים, מקומה להתברר בהליך העיקרי. מובן כי מוטב היה שהמבקשת היתה מציגה ממצאי בדיקת זיהוי קול גם לגבי המשיב 2 אולם לשלב זה כאמור של ההליך, דינו.
- אכן, כטענת ב"כ כלל המבקשים, אין בחומר הראיות עדות של מי שראה השלכה של האקדח שנתפס מן הרכב בו נעצרו המשיבים 2, 3, אולם הימצאו במרחק מה מן הרכב, זאת לאחר שנפרס מחסום משטרה ואנשי יס"מ ובילוש הסתובבו בין כלי הרכב שנעמדו בפקק מאחורי המחסום, אינו מקרי, ומשתלב עם כלל הראיות.
16. ראוי לציין כי בשיחה מיום 12.6.25 בשעה 00:33, בטרם השלמת העסקה, כששיב 2 מבקש שיביאו את ה 17 לביתו של אותו אדם 'אחר' שככל הנראה מתעניין ברכישה, עונה לו המשיב 1: "אף אחד לא מסכן את עצמו", ויש לפרשם כפשוטם, שהמשיב 1 מסביר למשיב 2, שעם כל הכבוד לבקשתו של אותו אדם אחר, הוא אינו מתכוון לסכן את עצמו ולהביא לו את אותו פריט, שכן הבאתו תסכן אותו, את המשיב 1. דברים אלה מצטרפים לאותן שיחות "קודים" בהן לא נאמרים הדברים מפורשות, אך ברי כי מדובר בעסקה בפריט מסוכן, המסכן את האדם הנושא אותו, ולא בפריטים לגיטימיים שאין כל מניעה להובילם ולהביאם לביתו של זה או של אחר.
17. בנוסף, אופיין של שיחות אחרות שביצע המשיב 1 עם אנשים אחרים, לא עם המשיבים 2, 3, שנקלטו אף הן בהאזנות הסתר ובהן לא נעשה שימוש בקודים אלא מאוזכרים כלי נשק, מלמד כי המשיב 1 עוסק במסחר בנשק, מה שתורם להבנת השיח המקודד עם המשיב 2. כך למשל בשיחה מיום 15.06.25 בשעה 01:46 המשיב 1 מודה באופן ברור כי הוא 'בשטח חופר להטמין את הרובה', ובשיחה מיום 08.07.25 שעה 00:29 הוא מורה לאדם אחד "תן לו את המחסניות שאצלך", מה שמלמד כי זהו עיסוקו וכי האמצעי לביצוע העסקאות הוא הטלפון הנייד שלו, והוא מנהל בו שיחות באופן גלוי יותר או פחות על קידום עסקאות כמו זו שבה הוא מואשם כעת וכמו זו שנראה שעליה דיבר עם המשיב 2.
18. לכל אלה מצטרף הממצא של חלקיקי שרידי ירי שנמצאו על גופו של המשיב 2 בעת מעצרו ברכב, כשישב עם המשיב 3, בסמוך לאחר ביצוע העסקה, וראו חו"ד מומחה יגאל צידון מיום 23.7.25, ממצא שלא היה למשיב 2 כל הסבר לגביו. אציין בדרך אגב, כי טענת ב"כ המשיבים 2, 3 כי לפי חו"ד לא נמצאו חלקיקים נסתרת מיניה וביה מחו"ד עצמה, שנראה כי לא הובנה על ידה כראוי.

19. באשר לטענתם העיקרית של ב"כ המשיבים כי השיח ב"קודים" בין המשיבים 1 ל - 2 אינו מלמד בהכרח כי הם שוחחו על עסקת נשק, ראה בש"פ 8912/12 סלפית אלכס נ' מדינת ישראל (20.12.12) בו נקבע כי אין דרישה שיאזכרו שמות כלי הנשק מפורשות בשיחות אודות עסקאות בהם, וניתן להכיר גם בשימוש 'במילות קוד' בהן נעשה שימוש בשיחות מתוך האזנות סתר, וכך נכתב שם בפסקה 21: " יצוין, כי בית משפט זה כבר הכיר בכך ששיחות הכוללות "קודים" המאזכרים ביצוע עבירות, על דרך שימוש בשמות "תחליפיים" לטובין אסורים כדוגמת כלי נשק או מנות סם, מהוות ראיות לכאורה שניתן לסמוך עליהן".
- השיח בו עשו השניים שימוש, הדיבור על 'מרובע', 17, 19, כדורים, החפירה באדמה, החשש של המשיב 1 להביא את אותו פריט לאדם האחר שכנראה מבקש לרכוש אותו, כי זה יסכן אותו, הרצון של אותו קונה, כפי שמוסר המשיב 2 'לנסוע עליו', וההבטחה של המשיב 1 כי הוא עובד 100%, כאשר ברקע מדובר על עסקה ביום 7.7.25, עם חווה"ד המשטרתית כי בשיחה על 17 ו - 19 היו פרטים טכניים התואמים את הנשקים גלוק 17 ו - 19, עם הימצאות אקדח גלוק 17 ומחסנית ריקה בסמוך לרכבם של 2, 3, ובמועד קרוב לשיח בין המשיבים 1 ו - 2 על מימוש עסקה עליה שוחחו בטלפון, עם הימצאות שרידי ירי על גופו של המשיב 2, שרידים שאין לו הסבר לגביהם, עם השיחות שעשה המשיב 1 עם אחרים על עסקאות בנשק, שיחות בהן הדוברים לא הקפידו על שימוש בקודים אלא דיברו באופן חופשי יותר על אמל"ח, ועיסוקו של המשיב 1 בתחום זה ושימושו בטלפון ככלי עבודה, מלמדים כי השיח בין המשיב 1 ל - 2 עסק לכאורה בעסקת נשק ב'17', הוא לכאורה האקדח גלוק 17 שנתפס בסמוך לרכב בו ישבו המשיבים 2, 3, וזהו אותו משיב 3 ששוחח באותו יום מספר פעמים עם המשיב 1.
20. המשיב 1 מכחיש כל היכרות עם המשיבים 2-3, מכחיש כי שוחח עימם על עסקת רכישת אמצעי לחימה, ובכלל מוסר כי הנייד הזה לא תמיד נמצא עליו ובהמשך כאשר הושמעו לו חלק מהאזנות הסתר בהן זוהה קולו משוחח עם המשיב 2, מסר שמישהו גנב לו את הטלפון הנייד ושהוא אינו הדובר, שקר שממנו נסוג במהלך הדיון. גם המשיבים 2, 3 מכחישים קשר למשיב 1 וגם המעטיו במידת הקשר ביניהם, זאת למרות הימצאותם יחד ולמרות קיומן של שיחות רבות שבוצעו מן הטלפון של המשיב 3 למשיב 1. כשנשאל המשיב 3 כיצד זה הגיוני שנעצרו יחד הוא מנסה שוב להרחיק עצמו מכך ואומר שלא אכפת לו מזה, ושיתכן שהוא נתקע בלקיה והמשיב 2 אסף אותו (חקירת המשיב 3 מיום 29.07.25 בשעה 10:37 ש' 188), זאת בעוד המשיב 2 מוסר כי הם ישבו בבית קפה בלקיה. המשיב 3 אמר בחקירתו כי כלל אינו מכיר בתי קפה בלקיה, ולמעשה המשיב 2 רק הסיע אותו חזרה לביתו (אמרת המשיב 2 מיום 13.07.25 בשעה 11:50 ש' 41-43 למול אמרת המשיב 3 מיום 13.07.25 בשעה 12:17 ש' 33 וכן בהמשך 56-57). שקרים אלה פועלים אף הם לחובתם של כלל המשיבים ומחזקים את ה'יש', את הראיות לכאורה שנאספו נגדם ושפורטו כאן.
21. מעבר לשקרים, גם שתיקתם בחקירה פועלת לחובתם. המשיב 2 באמרתו האחרונה מיום 3.8.25 שותק לחלוטין והמשיב 3 שותק חלקית בחקירתו מיום 13.7.25 וכידוע, שתיקתו של חשוד בחקירה כאשר הוא מעומת עם חומר המסבך אותו, הינה בעלת ערך ראייתי ומחזקת את ראיות המאשימה, וראה למשל בש"פ 2775/23 אבו סאלח נ' מדינת ישראל (17.5.23) שם נקבע כי שתיקת נאשם בחקירותיו יש בה כדי להיזקק לחובתו הן במישור הראייתי והן במישור עילת המעצר. כן ראה בש"פ 8488/23 שאלאלפה נ' מדינת ישראל (19.12.23) שם נקבע כי לשתיקה בהליכי חקירה יש משקל ראייתי, ויש בכך כדי לחזק את עמדת התביעה בשלב המעצר.

22. המשיבים ניסו להתנער מן הקשר לאקדח שנתפס, המשיב 1 טען שלא היה במקום ואין לו כל קשר לאקדח שנמצא במרחק מה מהרכב, והנאשמים 2, 3 טענו כי לא זרקו אותו מן הרכב, אין עליו כל ממצא המקשר אותו אליהם, ושלא היתה להם סיבה לזרוק אותו שכן לא זיהו כלל שהיה במקום מחסום משטרה. באשר למשיב 1, הוא אמנם לא היה במקום אולם שוחח עם המשיב 2 החל מיום 12.6.25 ועד בסמוך מאוד למועד מעצרו של המשיבים 2, 3 על עסקת נשק ב'17' כשנראה לכאורה שדובר בגלוק 17 שנתפס בסמוך לרכב עם מחסנית, ולכן לשלב זה יש די ראיות לכאורה הקושרות אותו אליו. באשר למשיבים 2, 3, נראה לפי חומר הראיות הם ידעו גם ידעו שהפקק שבו נעצרו היה כתוצאה מהקמת מחסום משטרה, מה שעשוי היה להובילם לנסות להיפטר מן הנשק באמצעות השלכתו מן הרכב. בתיק החקירה קיימים מספר דוחות פעולה של שוטרים שמסרו כי בעת החיפוש ברכבים בפקק שנוצר מאחורי המחסום חלקם לבשו מדי משטרה וכך הם הסתובבו בין המכוניות ותישאלו את הנוסעים, מה שמלמד כי כל מי שהיה באותו פקק הבין כי המשטרה מחפשת אדם כלשהו או דבר מה ועלולה לתפוס פריט אסור שהוא מחזיק ברכב, וראה בעניין זה דו"ח פעולה שערך רפ"ק צורן כתר, לפיו הרכבים התקדמו מעט תוך כדי שהוא הולך ביניהם וכל רכב שנבדק עוצר, דו"ח פעולה שערך על ידי רס"ר יהונתן סרור מיום 08.07.25 - מבצע מעצרו של המשיב 2 בו ציין כי מתחילת האירוע הזדהה עם כובע זיהוי משטרה, דו"ח פעולה שערך על ידי רס"ל לירון ספיבקוב, בו ציין כי יצא מניידת המשטרה כשהוא חובש כובע זיהוי משטרה, וכן דו"ח פעולה של סמ"ר יוסף דולב כהן, המציין כי יחד עם שותפו יוסף ברהנו סייעו לכוחות הבילוש בביצוע המעצרים כשהם לבושים במדי יס"מ מלאים וכשהוא רכוב על אופנוע משטרה, כפי שנוכחתי בסרטון שהוצג לי. כאמור אלו מלמדים כי המשיבים ידעו גם ידעו לכאורה כי במקום הוקם מחסום משטרה במסגרתו גם הם צפויים להיבדק, והיתה להם סיבה טובה להיפטר מפריט לא חוקי או מסוכן כמו אקדח.
23. לאלה נוספו כאמור לעיל חוות דעת המומחה יגאל צידון מיום 23.07.25 ממנה עולה כי על ידי, בגדיו ושיערו של המשיב 2 נמצאו 6 חלקיקים שזוהו כשרידי ירי. בהיעדר הסבר לגיטימי לכך, מדובר בראיה נוספת לחובתו של המשיב 2 לפחות, וכן חוות דעתו רפ"ק רפי סיסו, קצין מעבדת נשק, מיום 21.07.2, ממנה עולה כי הנשק שנתפס יורה ובכוחו להמית אדם.
24. בחנתי את פסק הדין אליו הפנו ב"כ המשיבים באשר לתנאים להרשעה בעבירת עסקה בנשק 8868-12-21 (מחוזי-ים) מדינת ישראל נ' זהארן ואח' (07.06.22) ואת השלכתה על טענתם כי לא התמלאו בענייננו התנאים הנדרשים להרשעה בעבירה זו ולכן גם לא למעצר. באותו מקרה נקבע כי ההודעות בענייני סחר בנשק שנשלחו שם היו כלליות ולא הוכח שסכומי הכסף שהוזכרו בהודעות הם המקובלים בשוק רכישת הנשק, מה שהוביל בין השאר לזיכוי מעבירה זו, אולם, להבדיל, בענייננו נתפס הנשק עצמו, שהשיח סבב אודותיו, מה שלא היה שם, כך שענייננו שונה לחלוטין, ואנו מצויים בשלב הבקשה למעצר עד תום ההליכים, לא בהכרעת הדין.

25. באשר למשיב 3, אמנם לא נמצאו על גופו שרידי ירי, אולם גם הוא היה ברכב שבמרחק מה ממנו נמצא הנשק, זאת כשנעצרו בפקק לפני מחסום משטרת, שהשיח בין המשיבים 1 ל - 2 נסוב אודות אותו אקדח, וכאשר אף הוא ניהל שיחות טלפון עם המשיב 1 באותו יום, משיב שעיסוקו בעסקאות אמל"ח, שיחות שהוא מנסה להתנער מהן, ולאלה מצטרפים שקריו שנדונו לעיל. מארג זה קושר אף אותו, לפחות בשלב זה, לנשק שנמצא. לסיכום, הקשבת לטיעוני ב"כ הצדדים ובחנתי את חומר החקירה שהונח בפניי, ונחה דעתי כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית, גם אם היא נסיבתית ואיננה מושלמת, בעוצמה מספקת לשלב המעצר עד תום ההליכים. הראיות שהוצגו מבססות לכאורה את העבירות שיוחסו למשיבים, לרבות העבירות של הפרעה לשוטר, שיבוש מהלכי משפט והסתיעות ברכב לפשע הנובעות מהשלכת הנשק מן הרכב לפני המחסום המשטרת. לאלה מצטרפת עילת מעצר של מסוכנות סטטוטורית הנובעת מעבירות הנשק שיוחסו למשיבים וראה הרחבה בעניין זה בספרם של שפירא, ברסלר והלל "הליכי מעצר - מורה נבוכים" מהדורה מעודכנת לחודש יולי 2025, עמ' 248 ואילך וההפניות שם. אציין כי אינני מקילה ראש בטענות שהעלו ב"כ המשיבים ושנדונו לעיל, אולם אלה אינן מכרסמות בראיות הקיימות במידה המצדיקה תוצאה אחרת מזו אליה הגעתי והן תתבררנה, ככל שתועלינה, בהליך העיקרי. יחד עם זאת, נוכח מצוות המחוקק לפיה לא יצווה בית המשפט על מעצר אלא אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), נוכח הפסיקה הענפה ברוח זו וראה עמ"ת 63390-04-25 גאבר אבו סיאם נ' מדינת ישראל (11.05.25) פסקה 11 ואילך, בש"פ 969/19 אלטורי נ' מדינת ישראל (14.02.19) פסקאות 9-10, ונוכח העובדה כי מדובר בראיות נסיבתיות, גם אם בעוצמה גבוהה, יופנו המשיבים לקבלת תסקיר מעצר, זאת מבלי להביע עמדה כלשהי ומבלי לטעת תקווה בלב המשיבים, בעיקר נוכח העובדה שהעבירות תוכננו ובוצעו באמצעות הטלפון. קובעת לדיון בפני כב' הש' אבו טהה ליום 15.10.25. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר לגבי המשיבים עד יום 12.10.25. ניתנה והודעה היום ל' אב תשפ"ה, 24/08/2025 במעמד הנוכחים.